

kritiseret for, at den ikke er konkret nok. Hvis man holder en tale, der er meget konkret, bliver man kritiseret for, at der ikke er visioner. Det er selvfølgelig altid en balancegang.

Jeg har endnu en gang svært ved at se, at det er gået så skidt i sundhedsvæsenet, som hr. Preben Rudiengaard fremstiller det. Vi behandler væsentlig flere folk, end vi gjorde tidligere. Den vej skal vi. Vi har sat måltrettet ind på nogle områder. Jeg har nævnt det flere gange: hjerteområdet, kræftområdet. Vi skal videre ad den vej.

Og så er det altså ikke nogen god idé at lade patienten tage penge med. Det er i hvert fald ikke vores løsning på problemerne. Vi foretrækker at løse det inden for den offentlige sektor.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Den socialdemokratiske ordfører taler om høj velfærd og lige muligheder også på uddannelsesområdet, også inden for folkeskolen.

Hvad er der sket under Nyrupregeringen? Mindre skoler er blevet nedlagt, den daglige skolerejse er blevet længere, vi har nedslidte bygninger, og vi har i nogle tilfælde lasede bøger.

Vil fru Pernille Blach Hansen erkende, at det er galt fat på disse fire områder inden for folkeskolen? Og hvordan vil Socialdemokratiet sikre, at denne kerneydelse i velfærdsstaten får tilstrækkelige midler? Er man f.eks. indstillet på en statslig finansiering af den fælles skole? Hvordan vil man løse folkeskolens finansierungsproblem?

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg forstod på fru Pernille Blach Hansen, at problemet med de grønne afgifter slet ikke var noget problem, fordi man har givet skattelettelser med den ene hånd, og så kommer der *lidt* grønne afgifter ind med den anden, og derfor bliver det alt i alt lidt bedre, specielt for de svageste familier.

Men faktum er jo, at for en enlig kontant-hjælpsmodtager er de grønne afgifter steget med 114 pct. siden 1993, mens de for direktørfamilien alene er steget med 31 pct. Det er altså de små, det er de lavestlønnede, der bliver ramt.

Er faktum ikke, at hr. Ole Stavad, tidligere skatteminister, netop har udtalt, at han fornemmer, at mange mener, at smertegrænsen er nået; folk oplever regningen for de grønne afgifter stærkere end det, de får i lettelser.

Er det ikke det konkrete problem?

Mit spørgsmål til fru Pernille Blach Hansen er: Vil Socialdemokratiet noget på det her område? Vil man være med til at ændre de grønne afgifter, således at de ikke vender den tunge ende nedad, men at man derimod sikrer, at det fordeles ligeligt?

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Thorkild B. Fransgaard.

Det er tilladt at komme tæt til talerstolen.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (UP):

Det offentlige er umætteligt, hvis det får lov til at køre videre, som det gør. Det vil først være mæt den dag, hvor det offentlige opkræver 100 pct. af alle de indtægter, der er, men så vil det hele jo gå i stå. Vi må have en anden regering, vi må have en regering, der tænker i andre baner, ellers går det sådan.

Den tredjedel, der arbejder ude i det private erhvervsliv, dem, der skaffer brændstoffet til, at hele det her samfund kan køre rundt, betaler mellem 64 og 74 pct. i skatter og afgifter. Så al tale om, at skatten ikke er steget, er noget vrøvl.

Hvis vi ikke begynder at tage hensyn til de mennesker, så glem hele debatten om velfærd, for hvor skal den komme fra, hvis de mennesker giver op?

Af finansredegørelsen, vi lige har modtaget, fremgår det også, at en stor del af de mennesker, der knokler fra morgen til aften, ikke har mere end 500 kr. tilbage til sig selv for det arbejde, de gør for samfundet. Hvis vi ikke tager fat i det problem, så glem al debat om velfærd.

Hvad vil regeringen gøre ved det?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Til hr. Søren Kolstrup, som spørger om folkeskoleområdet: Folkeskolen er jo et af de områder, som vi har noteret os at der er mange ønsker til, ikke mindst til de kommende kommuneforhandlinger.

Allerede sidste år afsatte vi jo i kommuneforhandlingerne mulighed for, at man kunne renovere skoler, og det er faktisk i gang mange steder nu ud over det ganske land. Men inden sådan en forhandling kan man jo notere sig en masse ønsker og også de gode hensigter, men det er vel uklogt på forhånd at love det hele i Folketingsalen, når man efterfølgende skal til at forhandle med kommunerne om det.